

Dosarul nr. 1ra-803/2022

1-21053337-01-1ra-26052022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Catan Liliana

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Cioinac Ghenadie Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.04.2021-17.05.2021
2. instanța de apel: 17.06.2021-15.02.2022
3. instanța de recurs: 26.05.2022 - 20.09.2022

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 17.05.2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Cioinac Ghenadie Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui Cioinac Ghenadie pe o perioadă de probațiune de 1 an, cu obligarea în interiorul termenului: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul Biroului de probațiune de la locul de trai.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Cioinac Ghenadie, activând în calitate de subofițer superior de investigații al Biroului Zonal al Poliției Criminale al sectorului de poliție nr. 3 al IP Căușeni al IGP a MAI în baza ordinului nr. 378EF din 01 septembrie 2020 al IGP, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe. La 18 februarie 2021, Cioinac Ghenadie exercitându-și atribuțiile de serviciu, s-a deplasat cu alte două persoane neidentificate de organul de urmărire penală, la cantonul nr. 3 al ocolului silvic Căinari, unde a fost depistat cet. Negru Alexandru tăind ilegal arbori. În cadrul discuțiilor separate, avute dintre subofițerul superior de

investigații Cionac Ghenadie și cet. Negru Alexandru, primul a susținut față de cet. Negru Alexandru că are influență asupra angajaților din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, în vederea de a-i determina de a nu-l trage la răspundere contravențională pentru tăierea ilegală a arborilor, pretinzând de la ultimul mijloace bănești în suma de 500 euro. Ulterior, la 19 februarie 2021 între orele 19:49 și 20:14, subofițerul superior de investigații Cionac Ghenadie, continuându-și acțiunile sale ilicite, aflându-se la domiciliul său din raionul Xxxxx comuna Xxxxx str. Xxxxx, a primit sub controlul ofițerilor de investigație ai Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al MAI, mijloace bănești în sumă de 100 euro de la cet. Negru Alexandru, ceea ce constituie echivalentul sumei de 2107.4 lei MDL, conform cursului oficial mediu stabilit de Banca Națională a Moldovei și prezintă o parte din suma pretinsă, susținând în continuare despre influența sa asupra angajaților Inspectoratului pentru Protecția Mediului în vederea primirii mijloacelor bănești rămase. Peste câteva zile, la 25 februarie 2021 între orele 21:27 și 21:49, conform înțelegerii prestabilite subofițerul superior de investigații Cionac Ghenadie, aflându-se la domiciliul său din raionul Xxxxx comuna Xxxxx str. Xxxxx, a primit sub controlul ofițerilor de investigație ai Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al MAI, mijloace bănești în sumă totală de 100 euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 2127,24 lei MDL, conform cursului oficial mediu stabilit de Banca Națională a Moldovei, de la cet. Negru Alexandru, destinate influențării angajaților Inspectoratului pentru Protecția Mediului în vederea determinării de a nu-l trage la răspundere contravențională pentru tăierea ilegală a arborilor.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi decizii, prin care lui Cionac Ghenadie, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsa penală 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de 1 an, cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în sensul prevăzut la art. 123 alin.(2) și (3) Cod penal, pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului declarat a invocat:

- contestă prezenta sentință în partea ce ține de blândețea pedepsei aplicate, or calificarea acțiunilor inculpatului o consideră absolut justă și întemeiată. În acest sens, necesită a fi evidențiat în mod special faptul că, prezenta cauză penală a fost examinată conform procedurii simplificate prevăzute la art.364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală;

- deși instanța de judecată, a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Cionac Ghenadie conform art. 326 alin. (1) Cod penal, acuzarea contestă sentința în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o a fi una prea blândă, întrucât nu corespunde prevederilor de aplicare a art.75 Cod penal, de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social, fiind pasibilă a fi casată;

- instanța nu a apreciat corect gradul de pericol ce-l prezintă pentru societate

infracțiunea incriminată inculpatului, precum și circumstanțele cauzei, personalitatea acestuia și rolul la comiterea infracțiunii și în consecință, a aplicat față de inculpat o pedeapsă neechitabilă, sub aspectul individualizării pedepselor;

- instanța de judecată urma să aplice și o pedeapsă complementară în baza art. 65 alin.(3) Cod penal și anume privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în sensul prevăzut la art. 123 alin.(2) și (3) din Codul penal, pe un termen de 5 ani, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă, ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, vina inculpatului Cioinac Ghenadie în comiterea infracțiunii de trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, care au fost just încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut seama de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, este căsătorit și are la întreținere trei copii minori (Vol. II, f.d. 2, 62).

Așadar, instanța de apel a constatat că, instanța de fond și-a argumentat soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Cioinac Ghenadie, s-au stabilit - căința sinceră, prezența copiilor minori în familia inculpatului.

În contextul art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante în privința inculpatului nu sunt.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prevederile susmenționate au fost respectate de către prima instanță și întemeiat i-a aplicat inculpatului Cioinac Ghenadie în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, luându-se în considerație personalitatea inculpatului, și anume că el este căsătorit, are la întreținere trei copii minori, nu se află la evidența

medicului narcolog sau psihiatru, fără antecedente penale, a recunoscut vina, se căiește în cele comise, precum și lipsa circumstanțelor ce agravează răspunderea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că, pedeapsa stabilită inculpatului Cioinac Ghenadie de către prima instanță în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, cu închisoare pe un termen de 6 luni și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei art. 75 Cod penal și este proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, care va duce la corectarea și reeducarea celui vinovat, luând în considerație principiul umanismului pedepsei penale, prevăzut de art.4 Cod penal și art.61 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, ținând cont de prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, scopul pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, poate fi atins fără privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, ținând cont de persoana inculpatului, și anume, că are la întreținere 3 copii minori, nu are antecedente penale, a recunoscut vina și s-a căit de cele săvârșite.

Totodată, instanța de apel a remarcat faptul că, în timpul judecării cauzei în instanța de fond, acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea prevederilor art. 65 Cod penal.

Luând în considerație circumstanțele expuse, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind faptul că, reeducarea și corectarea inculpatului Cioinac Ghenadie este posibilă prin menținerea sentinței și neaplicarea în privința acestuia a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- simpla afirmare a unei concluzii că, în instanța de fond acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea prevederilor art. 65 Cod penal, fără a se expune asupra motivelor apelului nu înseamnă o motivare a deciziei. De altfel, prin neexpunerea asupra tuturor motivelor apelului formulat, a fost afectată hotărârea și această încălcare nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii pronunțate;

- instanța de apel a ignorat că, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de către inculpat și anume acționarea acestuia cu folosirea situației de serviciu în interes material în calitatea sa de angajat al MAI, și anume deținând funcția de subofițer superior de poliție al IP Căușeni, în conformitate cu prevederile art.65 Cod penal, urma de a-l priva de a exercita activitatea/funcția deținută pe un termen de 5 ani;

- instanța de apel nu a acceptat solicitarea acuzatorului de stat de a-l priva pe inculpat de dreptul de a exercita funcția de subofițer superior de poliție al IP Căușeni, astfel acordându-i acestuia posibilitatea de a activa în continuare în funcția

deținută, necătând la faptul că inculpatul a făcut uz de funcția sa, săvârșind infracțiunea ce i-a fost încriminată;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei în privința inculpatului nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Cod penal și incorect nu a aplicat pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a exercita activitatea de avocat, în baza art.65 Cod penal;

- instanța de apel urma să-și motiveze soluția sa de refuz în aplicarea art. 65 Cod penal, în sensul dat instanța de apel a considerat, și s-a bazat pe unicul motiv precum că în timpul judecării cauzei în instanța de fond acuzatorul de stat nu a solicitat aplicarea prevederilor art. 65 Cod penal;

- faptul că acuzarea nu a solicitat în instanța de fond aplicarea art. 65 Cod penal, nu împiedica instanța de apel să aplice prevederile în cauză, cu atât mai mult că acesta este motivul principal pe care s-a bazat apelul înaintat, iar neaplicarea pedepsei sub formă de privare de dreptul de a exercita activitatea de angajat al MAI în privința lui Cioinac Ghenadie contravine atât art. 65 Cod penal, cât și materialelor cauzei și ca rezultat nu au fost respectate în tot criteriile de individualizare a pedepsei;

- soluția instanței de apel privind neaplicarea pedepsei complementare față de inculpat este neîntemeiată și la adoptarea soluției nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art.75 Cod penal;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, activând în funcție de subofițer superior de investigații al poliției criminale al IP Căușeni, pretinzând și primind sume de bani în valută/euro, susținând că are influență asupra angajaților din cadrul Inspectoratului, a denigrat prin acțiunile sale imaginea Inspectoratului în fața cetățenilor, ca urmare instanța de apel eronat nu a privat inculpatul de dreptul de a exercita funcția de care s-a folosit inculpatul la comiterea infracțiunii, ținând cont de faptul, că infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție, trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de acesta;

- luând în considerație caracterul infracțiunii săvârșite de inculpat, care a acționat contrar obligațiilor sale de serviciu, urmărind interesul material și prejudiciind imaginea funcției de angajat al MAI, instanța de apel a considerat eronată concluzia acuzării, și care a considerat posibilă păstrarea de către Cioinac Ghenadie a dreptului de a ocupa în continuare funcția menționată, neaplicând fără temei pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita profesia;

- referitor la circumstanțele ce țin de persoana inculpatului, care este la prima abatere penală și se caracterizează pozitiv, acuzarea indică la faptul că circumstanțele menționate asupra neaplicării pedepsei complementare, o dată ce se consideră imposibilă păstrarea de către inculpat a dreptului de a ocupa în continuare funcția deținută, reieșind din specificul infracțiunii comise de către aceasta raportat la privilegiile și atribuțiile de serviciu pe care le avea la momentul comiterii infracțiunii, inclusiv pretinsa influență asupra Inspectoratului pentru Protecția

Mediului, circumstanțe recunoscute de inculpat și demonstrate prin probele cercetate. Anume că circumstanțele enunțate impun necesitatea și justifică aplicarea sancțiunii complementare, sancțiune ce va contribui la atingerea scopului pedepsei penale de reeducare a inculpatului;

- se impune necesitatea expunerii convingătoare și justificate în privința aplicării față de inculpatul Cioinac Ghenadie, a pedepsei complementare, și anume - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, în baza art.65 Cod penal, urmând să se țină cont că, pentru a atinge scopul legii penale pedeapsa trebuie fie într-o măsură suficientă pentru a asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat prin care a menționat că, apelul procurorului a fost depus în afara termenului de atac prevăzut de lege.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit reține, că procurorul invocă ca temei de drept pentru declararea recursului ordinar prevederile pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, în prezenta speță. Din textul recursului declarat rezultă, că autorul critică soluția adoptată de către instanța de apel de neaplicare a pedepsei complementare în privința inculpatului.

Așadar, potrivit art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, Colegiul penal remarcă, că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Respectiv, la *chestiunile de drept* ce urmează a fi verificate de către instanța de apel, se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal, contravențional ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din dispoziția art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Totodată, instanța de recurs relevă, că conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnaților.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile procesual penale ce stipulează procedura de judecare a apelului.

Precum se atestă din lucrările dosarului, în prezenta speță după pronunțarea sentinței la data de 17 mai 2021, procurorul care a participat în prima instanță la judecarea cauzei a atacat-o cu apel la data de 08 iunie 2021, solicitând repunerea în termen a apelului (f.d.184-187 v. II). Din materialele cauzei, Colegiul atestă, că apelul menționat instanța de apel l-a respins ca nefondat.

Potrivit art. 401 alin. (1) pct. 1), coroborat cu prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, procurorul este în drept de a declara apel în ce privește latura penală și latura civilă, însă în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Revenind la prezenta speță, se constată că procurorul participant în prima instanță a depus un apel peste termenul de 15 zile de la data pronunțării sentinței.

De asemenea, rezultând din conținutul hotărârii adoptate de către această instanță, Colegiul penal reține, că în cauza deferită judecării instanța de apel a considerat apelul procurorului ca fiind depus în termen, deoarece "*în perioada 28.05.2021-04.06.2021, procurorul în Procuratura Anticorupție, Bobrov Vladislav s-a aflat în concediu medical, fiind în imposibilitate de a declara apel în termenul prevăzut de lege.*", fără a ține cont de prevederile art. 320 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că participarea procurorului la judecarea cauzei este obligatorie și el își exercită atribuțiile prevăzute în art.53. La judecarea cauzei în primă instanță participă procurorul care a condus urmărirea penală sau, după caz, a efectuat de sine stătător urmărirea penală în cauza dată. În caz de imposibilitate a participării acestuia, procurorul ierarhic superior

dispune, participarea la ședință a altui procuror și de cele a art. 53 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, conform cărora la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții, declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrace în modul prevăzut de prezentul cod.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs reține că, instanța de apel nu a pus în discuție chestiunea despre repunerea în termen a apelului, în condițiile prevăzute de art. 403 Cod de procedură penală, ținând cont de prevederile legale menționate și de posibilitatea acordată de lege ca procurorul ierarhic superior să dispună, participarea altui procuror pentru a declara apel.

Totodată, Colegiul penal lărgit se raliază în acest sens și statuărilor date de Curtea Europeană în cauze similare, care a constatat o violare a principiului egalității armelor pe motivul suspendării oricărui termen judiciar în interesul statului în timpul perioadei vacanțelor judiciare (*cauza Platakou c. Greciei, nr. 38460/97, (§§ 45-48)*). La fel, Curtea a considerat că suspendarea termenului de apel pe motiv că **procurorul care a participat la judecarea cauzei se afla în concediu, nu poate fi acceptat ca fiind compatibil cu principiul egalității armelor.** (*cauza Ghirea versus Moldova din 26 iunie 2012*).

Prin urmare, la judecarea apelului, declarat la data de 08 iunie 2021 de către procurorul participant în prima instanță, instanța de apel urma să efectueze verificarea corectitudinii sesizării acestei instanțe, însă, instanța de apel a omis aceste cerințe prescrise de legislator și a judecat cauza în ordine de apel, fără a da o careva apreciere juridică situației descrise mai sus. Astfel, în prezenta speță, instanța de apel în hotărârea adoptată nu a argumentat întemeiat și legal din care motive a admis apelul declarat de către procuror, fapt ce reprezintă o eroare de drept, incidentă temeiului pentru casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

În cazul dat, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea comisă de către această instanță, nu poate fi reparată de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să respecte în deplină măsură prevederile procesual penale ce stipulează procedura de judecare a apelului; să verifice corectitudinea sesizării instanței de apel, la adoptarea soluției să țină cont de prevederile art. 415 alin. (1) Cod de procedură penală, ce prevăd tipurile soluțiilor ce pot fi pronunțate de către instanța de apel; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, inclusiv în partea soluției adoptate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Cioinac Ghenadie Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

Judecător

Catan Liliana